

изсмѣли на ума и не му дали нищо. Тогава Колумбъ ходилъ при много крале и държави съ молба да му дадатъ кораби и моряци. Никжде не му дали. Най-сетне отишелъ при испанската кралица Изабела, помолилъ се на нея да изпроси отъ краля кораби и моряци. Испанскиятъ кралъ Фердинадъ ималъ голѣма нужда отъ пари, та решилъ да даде на Колумба 3 кораби да иде съ тѣхъ до Индия направо презъ океана, но съ условие, че всичкитѣ богатства, каквито намѣри тамъ, ще ги даде на него. Колумбъ се съгласилъ.

Ала въ това време излѣзли нѣколко калугери, които казали, че Колумбъ лъже, че земята е кълбо и че той хемъ ще изгуби корабитѣ, хемъ ще сгрѣши противъ Бога. Повикали го на сждъ. Събрали се най-ученитѣ испански калугери да го изпитватъ, защо той казва, че земята е кълбо. Колумбъ се явилъ въ сжда на духовницитѣ.

— Е, Колумбе, ти казвашъ, че земята била валчеста и че като тръгнешъ отъ Испания, ще я обиколишъ и ще се върнешъ пакъ тука. Възможно ли е това? Ти грѣшишъ противъ Бога.

— Възможно е и не грѣша противъ Бога. Земята е валчеста. Въ светитѣ книги никжде не пише, че тя е пита.

— Ние съ очитѣ си виждаме, че земята е плоска, а ти ни учишъ, че тя е кълбо.

— Очитѣ на човѣка го лъжатъ. Ако земята бѣше плоска, вие щѣхте да виждате по-далечъ, особено по морето, дето нѣма планини да бъркатъ на погледа ни. Между това вие виждате единъ кръгълъ небосклонъ и ви се струва, че вие сте въ срѣдата на небосклона, а въ неговия край небето и земята се сливатъ. Но това не е така. Щомъ се премѣстите по-нататкъ, небосклона ви се измѣстя и вамъ